

РЕШЕНИЕ

№ 3827

гр. София, 11.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Красимира Проданова

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2746** по описа за **2021** година докладвано от съдия Весела Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Министерство на културата, чрез юрк. С., срещу Решение от 06.02.2021 г., постановено по НАХД 9208/2020 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 20-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 7516/03.06.2020 г., издадено от Р. Д., заместник - министър на културата, с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 3 000 (три хиляди) лева, на основание чл. 97, ал. 1 от Закона за авторското право и сродните права (ЗАПСП) за извършено нарушение по чл. 97, ал. 1, т. 6, пр. 2, алт. 2 от ЗАПСП, вр. чл. 83, ал. 1 от ЗАНН и по чл. 97, ал. 7, т. 1 от ЗАПСП.

Срещу постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба, с която се иска неговата отмяна и потвърждаване на НП. Касаторът излага доводи, че въззивното решение е необосновано и неправилно, което е довело до неговата незаконосъобразност, с оглед цялостното тълкуване и обсъждане на събраните и приобщени по делото доказателства.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, не се явява и не се

представлява. В писмен отговор на касационната жалба от 24.03.2021 г. излага подробни съображения касаещи неоснователността ѝ. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, XVII-ти касационен състав като обсъди доводите, посочени в жалбата и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл.211, ал.1 АПК във вр.с чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, от надлежна страна и срещу подлежащо на касационно обжалване съдебно решение, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, СРС е приел за установено от фактическа страна, че на 24.10.2019 г., в периода от време 20.40 ч. - 20.55 ч., по собствената си телевизионна програма „ЕКИДС“, разпространявана в национален обхват, [фирма] осъществило предаване по кабел на епизода „На кого да се довериш“ от анимационния сериал „Ангели и приятели“, озвучен/дублиран на български език от артистите А. Р., Л. В., С. В., С. Д. и Ц. В. /представявани от Сдружение за колективно управление и защита правата на артистите изпълнители „Артистаутор“, чиито имена били посочени в края на епизода.

С писмо от 18.11.2019 г. до Министерство на културата „Артистаутор“ подало сигнал, че по телевизионната си програма „ЕКИДС“ [фирма] разпространява в национален ефир голям брой аудиовизуални произведения, озвучени на български език, без надлежно уредени сродни на авторските права на артистите изпълнители, за което като приложение бил представен списък с две приложения: 1 - на предаваните аудиовизуални произведения без уредени права и 2 - на артистите изпълнители, участвали в дублажа на предаваните аудиовизуални произведения. Във връзка с този сигнал експерт А. при Министерство на културата извършил проверка. При прегледа на изисканите и предоставени записи на сериала „Ангели и приятели“, излъчен в горепосоченото време, било установено, че в края на епизода били изброени имената на артистите, които са го озвучили на български език, които били същите, посочени в списъка към сигнала за този сериал - конкретно цитираните по-горе. От управителя на телевизията били изискани документи, уреждащи правата на българските артисти, но не били представени такива, нито доказателства, че разрешението за предаване по кабел на озвучения на български език сериал „Ангели и приятели“ е предоставено на телевизията от съответните правноносителни. Представен бил само тригодишен договор за лицензиране на разпространение, сключен на 01.04.2017 г. между македонската фирма „П. 20“ /като лизингодател/ и [фирма] /като разпространител/, единствено във връзка с правото да се излъчва този филм и други два филма, без договорът да съдържа текстове, уреждащи правата на озвучаващите български артисти. С оглед на горното била направена преценката, че [фирма], в нарушение на разпоредбите на чл. 76, ал.1, т.2, пр.3, вр. чл.72, т.1, вр. чл. 72б, вр. чл.74, пр.10, вр. чл. 84, вр. чл.36 на ЗАПСП - защото без необходимото по закон разрешение на артистите А. Р., Л. В., С. В., С. Д. и Ц. В. - дублирали/озвучавали на български език епизода „На кого да се довериш“ от анимационния сериал „Ангели и приятели“, по телевизионната си

програма „ЕКИДС“ в посоченото време е осъществило предаване по кабел на същия, е осъществило административно нарушение по чл.97,ал. 1 ,т.6,пр.2,алт.2 от ЗАПСП, за което бил съставен АУАН, срещу който в законоопределения срок било депозирано възражение. Въз основа на АУАН било издадено обжалваното НП, в което на текстовото изписване на нарушението са дадени едновременно две цифрови правни квалификации - по чл. 97, ал. 1, т. 6, пр. 2, алт. 2 от ЗАПСП, вр. чл. 83, ал. 1 от ЗАНН и по чл. 97, ал. 7, т. 1 от ЗАПСП.

Въззивният съд е отменил НП като е приел, че същото е незаконосъобразно като постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и в нарушение на материалния закон поради неправилно определена правна квалификация на нарушението. Приел е също, че размерът на имуществената санкция е завишен, без да са изложени мотиви за това.

Настоящият касационен състав намира, че така изложената в обстоятелствената част на наказателното постановление фактическа обосновка е неясна и в известна степен непълна, което има за последица невъзможност да се установи в какво точно се изразява възприетото от административно-наказващия орган деяние като такова, осъществяващо състава на твърдяното нарушение. Съдебният контрол за материална законосъобразност на наказателното постановление обхваща преценката дали и доколко с фактически установеното и удостоверено по надлежния ред деяние на санкционираното лице се осъществява определен нормативно регламентиран състав на административно нарушение. Следователно при преценката за правилното приложение на материалния закон при определяне съставомерността на деянието и неговата правна квалификация, на проверка подлежат фактическите констатации, които са изложени в акта за установяване на административното нарушение и съответно в наказателното постановление.

Съдът не може да установява факти, които не са въведени като част от административно-наказателното обвинение, формулирано в АУАН и съответно в НП. Следователно в НП не се съдържа словесно описание на съставомерните факти, с което е допуснато съществено нарушение на изискванията за индивидуализация на нарушението от фактическа страна. Процесуално недопустимо е съдът да предполага, да подразбира действителната воля на АНО, както и чрез събрани едва в хода на съдебното следствие доказателства да попълва липсващите мотиви на наказателния акт. Като е посочил две цифрови правни квалификации - по чл. 97, ал. 1, т. 6, пр. 2, алт. 2 от ЗАПСП, вр. чл. 83, ал. 1 от ЗАНН и по чл. 97, ал. 7, т. 1 от ЗАПСП, актосъставителят е ограничил възможността на дружеството да узнае за нарушение на кои точно текстове е привлечено да отговаря, с което е пречатствал правото му на защита.

На следващо място, споделят се изводите на въззивния съд и относно размера на санкцията. Пределите на имуществената санкция по чл. 97, ал.1 ЗАПСП за юридически лица е в размер от 2 000 до 20 000 лв. В НП не са изложени никакви съображения относно индивидуализацията на административното наказание, обосноваващи налагането ѝ в размер от 3 000 лв., респ. не са изследвани релевантните обстоятелства по чл. 27, ал. 2 ЗАНН, а не е дължимо от съда да извежда каква точно е волята /предполагамата воля/ на наказващия орган. Поради това санкцията е следвало да бъде определена според установения в чл. 97, ал.1 ЗАПСП минимум.

Настоящата съдебна инстанция напълно подкрепя и споделя аргументите, мотивирали първостепенния съд да отмени наказателния акт, поради допуснати съществени

процесуални нарушения в развитото се административно-наказателно производство по ЗАНН. При условията на чл.221 ал.2 от АПК съдът препраща към тях, без да е необходимо същите да бъдат преповтаряни.

По изложените съображения касационната инстанция намира, че не са налице визираните в НПК касационни основания, поради което решението на СРС се явява правилно и следва да бъде оставено в сила.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, XVII –ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 06.02.2021 г., постановено по НАХД 9208/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 20-ти състав.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.